

prima instanță: S. Stratan
(Judecătoria Centru mun. Chișinău)
instanța de apel: A. Minciuna, Iu. Cotruță, L. Popova
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-2218/17

ÎNCHEIERE

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii : Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de avocatul Dragomir Petcu în interesele Alinei Roo,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Roo Alina împotriva Larisei Boganastiuc cu privire la încasarea datoriei, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Roo Alina și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 07 decembrie 2016,

c o n s t a ț ă

La 09 martie 2016 Roo Alina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Larisei Boganastiuc cu privire la încasarea datoriei, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în perioada lunilor mai 2015 - septembrie 2015 a luat în locațiune de la Boganastiuc Larisa apartamentul nr. 182 din str. Ștefan cel Mare 64, mun. Chișinău. Plata pentru locațiunea apartamentului stabilită de 250 euro lunar o achita pîrîtei sau fiicelor acesteia.

Indică că la începutul perioadei de locațiune i-a achitat pîrîtei suma de 250 euro ca avans pentru a putea închiria apartamentul. Această sumă nu era luată în calcul la achitarea lunară pentru locațiune și trebuia să fie rambursată de către locator, la eliberarea apartamentului. Menționează că contractul de locațiune între părți în formă scrisă nu a fost încheiat, deoarece pârâta nu dorea să afișeze raporturile juridice cu terții, precum și se eschiva de la plata impozitului la stat pentru darea în locațiune a imobilului. Relațiile de locațiune pot fi confirmate prin recipisa din 02 septembrie 2015, prin foto-copii și descifrări ale mesajelor SMS care au avut loc între ambele părți, din care se deduce că locatara se revoltă de faptul că pîrîta nu dorește să-i restituie cei 250 euro plătiți în avans.

Mai indică reclamanta că locatorul Boganastiuc Larisa i-a creat condiții inumane în timpul când locuia în apartamentul închiriat, deconectându-i lumina și neefectuând reparația de rigoare a electrocasnicelor și a instalațiilor tehnico-sanitare din apartament, creîndu-i astfel stare de stres și frustrare.

A fost nevoită să se adreseze cu plângeri mai multor organe de resort. Drept rezultat a fost primit răspunsul Inspectoratului Fiscal de Stat, prin care a fost anunțată că pîrîta a fost sancționată în baza art. 263 al. (1) Cod contravențional. Toate încercările de a soluționa conflictul dat pe cale amiabilă au eșuat.

Solicită reclamanta încasarea din contul pîrîtei în beneficiul său a datoriei restante în sumă de 250 euro, repararea prejudiciului moral estimat la suma de 5 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 07 decembrie 2016 acțiunea a fost respinsă.

Roo Alina a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd casarea ei și emiterea unei noi hotărîri prin care a admite acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2017 a fost respins apelul declarat de Roo Alina și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 12 octombrie 2017 avocatul Dragomir Petcu în interesele Alinei Roo a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri prin care a admite acțiunea.

În motivarea recursului s-a invocat că relațiile de locațiune existente între Roo Alina și Boganastiuc Larisa se confirmă prin recipisa din 02.05.2015, fotocopii și descifrările mesajelor SMS expediate între părți.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data 12 octombrie 2017 se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de avocatul Dragomir Petcu în interesele Alinei Roo în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Dragomir Petcu în interesele Alinei Roo nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de avocatul Dragomir Petcu în interesele Alinei Roo.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Dragomir Petcu în interesele Alinei Roo se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru